

Narcís Serra i Obiols: la difícil crítica dels socialistes catalans, amb el govern central al darrere.

SEGONS CIU, EL PSC UTILITZA «UNA ESTRATÈGIA D'EROSIÓ»

Moció contra Pujol

Aviat el PSC presentarà mocions de reprovació contra alguns consellers. Això s'explica dins una política més global que busca el desgast de l'executiu català.

Oriol Domingo

Els convergents saben que els socialistes presentaran una moció de censura contra Jordi Pujol. Saben que això requereix crear un ambient catastrofista que justifique la censura. Saben que el moment idoni per presentar-la és durant la campanya del referèndum o la campanya electoral. L'ambient s'està creant des de fa temps. El PSC-PSOE ja impulsà a començament de curs una campanya contra el conseller d'Ensenyament,

Joan Guitart. Després de l'ofensiva, dirigida pel tàndem format per la socialista Marta Mata i la comunista Eulàlia Vintró, no passà res. Guitart es manté ferm al departament.

En aquesta línia se situa l'anunci fet per Raimon Obiols que el PSC-PSOE presentarà mocions de reprovació contra els consellers de Sanitat i Treball, doctor Josep Laporte i Oriol Badia. CiU està convençuda que els propers objectius del PSC seran els consellers de Governació i Economia, Macià Alavedra i Josep Maria Cullerell. Els convergents consideren que tot ai-

xò forma part de l'estratègia d'erosió practicada pels socialistes contra el govern Pujol. I se'n feliciten, d'aquesta estratègia, perquè és la mateixa que seguiren els socialistes durant la primera legislatura i que donà un resultat ben contundent a l'hora de la veritat, que és el de les eleccions. Fou un fracàs del PSC davant la majoria absoluta aconseguida per CiU.

Les anunciades mocions de reprovació estan condemnades al fracàs, precisament per la majoria parlamentària absoluta de què disposen els nacionalistes. A més, els mateixos socialistes corren el risc que la seva iniciativa es converteixi en un *boomerang* contra ells mateixos. Si es debat la qüestió sanitària catalana, per exemple, haurà de plantejar-se que un dels ministres catalans a Madrid, Ernest Lluch, sigui el responsable de no enviar a Catalunya els diners que li corresponen en seguretat social i sigui l'autor del projecte de Llei General de Sanitat que retalla les competències autonòmiques. I si es debat la política laboral del govern català, es plantejarà per què el govern central es nega a traspasar un instrument tan valuós com l'INEM (Instituto Nacional de Empleo) i per què retalla la facultat autonòmica de confeccionar el calendari laboral.

En tot cas, la presentació d'una moció de censura al president Pujol seria el punt culminant de l'estratègia socialista. El moment idoni per presentar-la podria ser durant la campanya del referèndum, com a element de distracció per diluir la incoherència socialista respecte a l'OTAN. Un altre moment idoni pot ser durant la campanya electoral.

Si així fos, els socialistes es tornarien políticament a equivocar. Almenys aquesta és l'opinió de CiU i d'altres forces polítiques. Es tornarien a equivocar, de primer, perquè la moció de censura suposaria de fet una derrota del PSC, donada la composició del Parlament. I segon, perquè, com ha de ser una moció constructiva, cal que els socialistes presentin un candidat alternatiu, que només pot ser Obiols. I cap grup polític no donarà els seus vots a aquest o a un altre candidat socialista, i menys en època electoral, en la qual ja es troba el país.

Tot això explica que CiU vegi bé, irònicament bé, que el PSC-PSOE censuri Pujol. □